

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 1T/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011357
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Poprocký
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7116011357.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice predseda senátu JUDr. Ján Poprocký v senáte zloženom z členiek senátu A. B. C. a D. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.6.2023 takto

r o z h o d o l :

Súd podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku obžalovaných

F. G. H. - nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. I. XXXX/X,
XXX XX B.

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 1Pv 4/2016 pre skutok, ktorý mala spáchať tak,

že

už odsúdená F. J. G. a obžalovaná F. G. H. v Košiciach dňa 30.05.2006 podpísali zmluvu o výkone osobnej asistencie medzi užívateľom osobnej asistencie s J. G. a osobným asistentom F. G. E. t. č. H.), o ktorej nepravdivosti spočívajúcej v tom, že obžalovaná F. G. H. nebude vôbec vykonávať osobnú asistenciu pre už odsúdenú F. J. G. a zmluva bude slúžiť iba na vylákание príspevku na osobného asistenta osoby zdravotne ťažko postihnutej vedela od počiatku aj už odsúdená K. G., ktorá sa ako matka už odsúdenej F. J. G. o menovanú po celý čas starala, pričom na základe uvedenej fiktívnej zmluvy a následných nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta, ktoré ÚPSVaR J. mesačne predkladali už odsúdená F. J. G. aj už odsúdená K. G., poberala už odsúdená F. J. G. neoprávnene v rozpore s ustanovením § 58 zákona č. 195/1998 Z. zo sociálnej pomoci a neskôr v rozpore s ustanovením § 22 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov peňažné príspevky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu v období od 30.5.2006 do 31.12.2010, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o sumu 8023,49,€ a taktiež už odsúdená F. J. G. na základe zmluvy o osobnej asistencii s A. G. uzavretej dňa 01.10.2006 poberala neoprávnene príspevok na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu na základe nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta v období od 01.07.2010 do 31.12.2010, kedy jej už A. G. osobnú asistenciu neposkytoval, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o sumu 1052,64 Eur

a v ktorom sa vidí

zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4, písm. a/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d/ Trestného zákona

v celom rozsahu
o s l o b o d z u j e,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 17.08.2016 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, sp. zn. 1Pv 4/16/8802 zo dňa 08.08.2016, na obžalované F. J. G. (ďalej len obžalovaná č.1) a K. G. (ďalej len obžalovaná č.3) pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4, písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a na obžalovanú F. G. H. (ďalej len obžalovaná č.2) pre zločin subvenčného podvodu podľa § 1T/33/2016 3 225 ods. 1, ods. 4, písm. a/, písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d/ Tr. zákona; ktorého skutku sa mali obžalované dopustiť tak, že obžalovaná F. J. G. a obžalovaná F. G. H. v Košiciach dňa 30.05.2006 podpísali zmluvu o výkone osobnej asistencie medzi užívateľom osobnej asistencie J. G. a osobným asistentom F. G. E. (t. č. H.), o ktorej nepravdivosti spočívajúcej v tom, že obžalovaná F. G. H. nebude vôbec vykonávať osobnú asistenciu pre obžalovanú F. J. G. a zmluva bude slúžiť iba na vylákavie príspevku na osobného asistenta osoby zdravotne ťažko postihnutej vedela od počiatku aj obžalovaná K. G., ktorá sa ako matka obžalovanej XX/XX/XXXX 2 F. J. G. o menovanú po celý čas starala, pričom na základe uvedenej fiktívnej zmluvy a následných nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta, ktoré ÚPSVaR Košice mesačne predkladali obžalovaná F. J. G. aj obžalovaná K. G., poberala obžalovaná F. J. G. neoprávnene v rozpore s ustanovením § 58 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci a neskôr v rozpore s ustanovením § 22 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov peňažné príspevky na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu v období od 30.5.2006 do 31.12.2010, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o šumu 8023,49,-€ a taktiež obžalovaná F. J. G. na základe zmluvy o osobnej asistencii s A. G. uzavretej dňa 01.10.2006 poberala neoprávnene príspevok na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia za osobnú asistenciu na základe nepravdivých výkazov o odpracovaných hodinách osobného asistenta v období od 01.07.2010 do 31.12.2010, kedy jej už A. G. osobnú asistenciu neposkytoval, čím sa takto ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Košice, Staničné námestie č. 9, obohatila celkovo o sumu 1052,64,-€.

V predmetnej veci súd vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom všetkých troch obžalovaných, svedkov, a listinnými dôkazmi po ktorom dokazovaní bola F. J. G. a K. G. právoplatne uznané vinnými a to rozsudkom OS Košice I zo dňa 16.3.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/58/2022 zo dňa 19.10.2022 a odsúdené obe rovnako trestom odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého im bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a čo sa týka obžalovanej F. G. H. rozsudok I. stupňa bol zrušený a vec bola vrátená OS na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná F. G. H. vo svojich viacerých výpovediach rámci HP na OS Košice I a následne aj Mestskom súde Košice vypovedala, že odsúdenú F. J. G. pozná od roku 1997, kedy ako spolužiačky začali navštevovať obchodnú akadémiu v Košiciach. L. J. (ďalej len svedkyňa č. 1) taktiež pozná z toho prostredia, avšak bola v inom ročníku. O tom, že odsúdená F. J. G. potrebuje osobnú asistenciu som sa prvýkrát dozvedela až v januári v roku 2011. V januári v roku 2011 jej odsúdenú F. J. G. zavolať a oznámila jej a prvýkrát sa zmienila, že sa jej stala nepríjemná vec ohľadom Úradu práce a ohľadom osobnej asistencie a že na ňu písala osobnú asistenciu bez jej vedomia. Ona od začiatku celkom nerozumela o čo vlastne ide, avšak keď som pochopila rozsah, hĺbku a dlhodobosť danej veci, bola šokovaná. V priebehu mesiaca január a február roku 2011 viackrát telefonovala s odsúdenou F. J. G., ako aj s jej matkou odsúdenou K. G. a žiadala od nich vysvetlenie, prečo toľké roky a bez jej vedomia písali na jej meno tu osobnú asistenciu. Adekvátnu odpoveď však od nich nedostala, iba sa jej obdivne dookola ospravedľovali. V tom období jej odsúdená F. J. G. poslala aj vysvetľujúcu správu prostredníctvom sociálnej siete Facebook (ďalej už len FB), v ktorej okrem iného uviedla, že keď stála pred rozhodnutím písať na ňu asistenciu nebola s tým stotožnená, že naopak bola z toho znepokojená a že teraz keď sa

na to prišlo sa jej uľavilo, hoci je z toho v problémoch. Ďalej uviedla, že sa jej za tento podraz veľmi ospravedľňuje a že je to jej vina. Nebola tam žiadna zmienka o nijakej dohode medzi nimi, pretože žiadna dohoda medzi nimi neexistovala. Ona jej rovnakou formou prostredníctvom FB odpísala a opäť sa jej pýtala, čo ich k takémuto konaniu viedlo, že jej predsa mohla pomáhať jej mama, ako to vlastne aj nakoniec bolo, ale to im zrejme zadarmo nevyhovovalo. Pýtala sa jej, či bola zvyknutá na nejaký štandard, ktorého sa nechcela zriecť za každú cenu a okrem iného vyjadrila domnienku, že zrejme nebudem jediná, ktorú zneužili. Požiadala ju, aby ju informovala ako tá vec postupuje ďalej, načo jej ona odpovedala, že momentálne vie len toľko, že bude musieť vrátiť všetky peniaze. odsúdená F. J. G. potom ako jej pracovníčka Úradu v januári 2011 odmietla prevziať výkaz o odpracovaných hodinách s podpisom jej rodného priezviska, pričom podotýka, že sa vydávala v roku 2009 a teda od tohto termínu sa volá inak a podpisuje sa inak, odsúdená K. G. v januári 2011 priniesla pracovníčke Úradu spomínaný výkaz za december roku 2010 a keď jej pracovníčka Úradu odmietla prevziať tento výkaz a vyzvala ju, aby sa odsúdená F. J. G. prišla s ňou ukázať na úrad, pokiaľ jej skutočne robí osobnú asistentku, tak odsúdená K. G. bez slovnej reakcie urýchlene vzala výkaz späť a veľmi rýchlo opustila Úrad. Na základe týchto skutočností, ktoré sa v tom čase dozvedela, zavolała svedkyňu č. 1, ktorá pracuje ako vyšetrovateľka na polícii, povedala jej čo sa dozvedela, a pýtala sa na jej názor. Svedkyňa č. 1 jej v tomto telefonickom rozhovore povedala, že pokiaľ niekto vie o páchaní trestného činu a neoznami to, dopúšťa sa trestného činu spolupáchateľstva. Zároveň uviedla, že zariadi, aby sa v tejto veci konalo. Ona teda čakala, ako sa bude postupovať ďalej, pričom keď sa svedkyňa č. 1 pýtala ako daná záležitosť postúpila, iba jej stroho odvetila, že je ako svedok a nemá byť čo 1T/33/2016 5 informovaná o priebehu vyšetrovania. Domnievala sa že trestné oznámenie podala ona a to, že ho podal otec svedkyne č. 1 A. M. J. (ďalej len svedok č. 2) sa dozvedela až z vyšetrovacieho spisu, po vznesení obvinenia. Medzitým ako svedok dvakrát vypovedala v Bratislave, v septembri roku 2011 obdržala listovú zásielku zo dňa 08.09.2011, v ktorej jej bolo na jej veľké prekvapenie vznesené obvinenie. V priebehu mesiaca február roku 2011 telefonicky kontaktovala aj pracovníčku Úradu, povedala jej, že zavolała odsúdenú F. J. G. a poprosila ju, aby jej vysvetlila, čo sa vlastne stalo a či je to všetko pravda. Pracovníčka Úradu jej v tomto telefonickom rozhovore potvrdila, to čo jej povedala aj odsúdená F. J. G. a povedala, že odsúdená F. J. G. nikdy nevykonávala osobnú asistenciu ani jej nikdy nepodpísala žiadny výkaz. Bola z toho pohoršená, že sa toľké roky falšoval jej podpis - od roku 2006. Následne zdôraznila, jeden dôležitý dátum a to 04.04.2011. Vtedy odsúdená F. J. G. podpísala na Úrade uznanie dlhu, dohodu o splátkovom kalendári a v ten istý deň prišla za pracovníčkou Úradu, s ktorou spísala záznam, v ktorom oznamuje a dodáva, že zmluvu o výkone osobnej asistencie z 30.05.2006 podpísala ona a s dohodou súhlasila. V tomto zázname, nebola žiadna zmienka o tom, že by pri podpise danej zmluvy bola prítomná jej matka odsúdená K. G., nakoľko ešte na tomto vymyslenom tvrdení neboli dohodnuté. Zo strany odsúdená F. J. G. to bola prvá zmienka po troch mesiacoch, že by medzi nimi existovala nejaká dohoda. Podľa jej názoru išlo o pomstu za to, že musela vrátiť, všetky finančné prostriedky ako aj za to, že daná záležitosť sa riešila cez políciu. Odsúdená F. J. G. uviedla, že mala problém nájsť serióznych ľudí na výkon osobnej asistencie. Tento problém sa dal riešiť v spolupráci a v komunikácii s Úradom, navyše osobná asistenciu odsúdená F. J. G. by bola pre potencionálnych záujemcov veľmi jednoduchá práca. Osobne robila výkon osobnej asistencie istý čas počas štúdia na vysokej škole. Skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nespáchala, odsúdenú F. J. G. počas celého obdobia, kedy sa poznali, nikdy nespomínala že by potrebovala osobnú asistenciu, aj počas štúdia na strednej škole mala síce ako jediná viditeľný hendikep, že krívala, avšak okrem toho, ju počas celého štúdia na strednej škole, počas vyučovania, nikdy nikto nesprevádzal, ani jej neposkytoval osobnú asistenciu s výnimkou toho, že ju jej matka autom priviezla do školy a popoludní autom odviezla zo školy. Aj po skončení školy boli v aktívnom kontakte, s odsúdenou F. J. G. sa viackrát stretli aj v mesiaci máj - jún 2006 avšak v tom čase, nikdy nie za prítomnosti jej matky, ani pri podpise žiadnej zmluvy. Opačné tvrdenia, kryté jej matkou odsúdenou K. G. nie sú pravdivé. Pokiaľ ide na zmluve zo dňa 30.05.2006 skutočne o jej podpis tak odsúdená F. J. G. ho musela vylákať podvodným a nečestným spôsobom, kedy využila obdobie, kedy sa v jej živote diali životné prelomové zmeny. V tom období skončila vysokú školu štátnou záverečnou skúškou, brigádovovala v spoločnosti L. a hľadala zamestnanie. Všetky svoje psychické sily orientovala na tieto ciele. Počas vysokej školy sa pripravovala na zaradenie do života, profesionálnu kariéru a určite by po štátnych záverečných skúškach hneď nepodpísala s odsúdenou F. J. G. fiktívnu zmluvu o osobnej asistencii a nedala by jej súhlas na podpisovanie dokumentov v jej mene. Odsúdená F. J. G. uviedla, že na podpisovanie dokumentov mala súhlas od jednotlivých osobných asistentov, na to, aby niekto niekoho mohol podpísať predsa existuje splnomocnenie, v ktorom sú jasne uvedené podmienky, kto, kedy a za akých okolností môže aký dokument podpísať, pričom dotýčny sa podpisuje svojím priezviskom v zastúpení, nikdy nie falšovaním podpisu niekoho iného. Po skončení vysokej školy odsúdená F. J. G.

dobre vedela, že chcela ísť pracovať do Bratislavy a jej prvé zamestnanie od augusta roku 2006 bolo na Ministerstve financií SR. V máji roku 2009 sa vydala, svadba sa konala v Košiciach, pričom na celej tejto svadbe sa zúčastnili aj odsúdená F. J. G. aj svedkyňa č. 1. Odsúdená F. J. G. tam bola bez akéhokoľvek doprovodu či asistencie, otec odsúdenej F. J. G. ju viackrát telefonicky kontaktoval a chcel sa s ňou v Bratislave stretnúť. Keďže nevidela dôvod na toto stretnutie, tak ho zamietala. Skutok, ktorý sa jej kladie za vinu, nespáchala. O celej tejto záležitosti nemala nijakú vedomosť, až do januára roku 2011. Uviedla, že s pracovníčkou úradu sa stretla v období okolo Veľkej noci roku 2011, kde v priestoroch Úradu za prítomnosti jej nadriadeného ako aj za prítomnosti jej matky potvrdila to čo uviedla aj v telefonickom rozhovore, s tým že odsúdenej F. J. G. nikdy nevykonávala osobnú asistenciu, nepodpísala žiadny výkaz a o celej tejto záležitosti nemala žiadnu vedomosť až do januára 2011. Z odpovedí obžalovanej F. G. H. na otázky prokurátora vyplýva, že vedome žiadnu zmluvu o výkone osobnej asistencie nepodpísala, ani si nepamätá či zmluvu podpisovala, po vizuálnej ukážke potvrdila, že podpis vyzerá ako jej.

Dňa 8.6.2023 obžalovaná G. H. v záverečnej reči potvrdila svoju predchádzajúcu výpoveď o svojej nevine, do popredia vyzdvihla facebookovú komunikáciu medzi ňou a odsúdenou F. J. G., ktoré správy z tejto komunikácie dokazujú jej nevinu, nezainteresovanosť, nevedomosť a neúčast pri páchaní niekoľko ročnej trestnej činnosti zo strany K. a J. G.. Ide o správu, ktorá svojim obsahom sponchybňuje vedomé a dobrovoľné uzavretie zmluvy o výkone osobnej asistencie z jej strany s vedomím dôsledkov vylákania finančných prostriedkov a nezákonného obohacovania sa zo strany G.. Ide o vyhlásenie J. G. v rámci facebookovej komunikácie: „keď som vtedy stála pred rozhodnutím písať na Teba asistenciu, nebola som s tým spokojná a bola som z toho od začiatku znepokojená“. K tomuto obžalovaná uviedla, že J. G. v pozícii svedka tvrdila, že uvedená správa sa týka iba zmeny podpisu, v súvislosti so zmenou jej priezviska, toto si však hrubo odporuje aj s ďalším obsahom tejto správy, kde uviedla: „všetky pokusy zmeniť osobného asistenta zlyhali na tom, akí ľudia sa nám plietli do cesty, preto som mamke povedala, že ak toto má byť tak, tak ona bude nosiť výkazy a tiež ich podpisovať, lebo mi bolo jasné, že dnešná chvíľa raz príde“. Z čoho jednoznačne vyplýva, že s J. G. nikdy nebola dohodnutá na fiktívnej osobnej asistencii a nedala súhlas na falšovanie jej podpisov a nemala žiadnu vedomosť o páchaní dlhodobého trestného činu.

Ďalej obžalovaná uviedla, že v tejto správe J. G. zároveň uviedla:“ za ten podraz sa Ti veľmi ospravedlňujem, je to moja vina“. Táto facebooková komunikácia bola oboznámená až na hlavnom pojednávaní dňa 23.2.2023 a to na pokyn Krajského súdu v Košiciach vyjadrenom v jeho zrušujúcom uznesení.

Záverom dodala, že nikdy nespreneverila žiadne finančné prostriedky, nemala žiaden motív ani úmysel, páchať takúto trestnú činnosť a vedome by s páchaním trestnej činnosti nikdy nesúhlasila.

Z výsluchu svedkyne - poškodenej, pracovníčky Úradu (č. I. 782 -786) vyplýva, že trvá na výpovedi, ktorú vypovedala v roku 2010. Prešlo sedem rokov, ona spis nemala od začiatku, od spísania zmluvy, spis prebrala neskôr, asi v roku v roku 2008-2009. Na základe právoplatného rozhodnutia bol príspevok priznaný a vyplácaný na základe zmluvy o výkone osobnej asistencie a predložených výkazov. Menovaná obžalovaná č. 1 predkladala výkazy pravidelne, aj taktiež potvrdenia o vyplatených odmenách osobnému asistentovi. Z odpovedí kladených pracovníčke Úradu, vyplynulo, že podmienky na priznanie nároku na kompenzačný príspevok osobného asistenta sú také, že žiadateľ požiada o peňažný príspevok na osobnú asistenciu, tá žiadosť sa odstúpi na oddelenie posudkových činností, kde vypracujú komplexný posudok, podľa ktorého fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím (ďalej už len FO s ŤZP) je alebo nie je odkázaná na tento peňažný príspevok, samozrejme na určený rozsah hodín, ak je odkázaná na tento príspevok. Rozhodnutím sa tento peňažný príspevok prizná na základe komplexného posudku vypracovaného tým oddelením posudkovej činnosti, ale príspevok je vyplácaný až po právoplatnosti rozhodnutia a taktiež po predložení zmluvy o výkone osobnej asistencie medzi FO s ŤZP a osobným asistentom a taktiež po predložení výkazov osobnej asistencie. Ak nepredloží zmluvu o výkone osobnej asistencie, peňažný príspevok sa nevyplatí, aj keď je právoplatným rozhodnutím priznaný. V tomto prípade boli splnené podmienky pre priznanie nároku na kompenzačný príspevok. Následne po odhalení, že obžalovaná č. 2 neposkytovala obžalovanej č. 1 osobnú asistenciu bol vyčíslený dlh úradu, vydalo sa rozhodnutie o odňatí peňažného príspevku a obžalovaná č. 1 - FO s ŤZP dlh uznala s tým, že dlh vráti a s kolegom spísala splátkový kalendár. FO s ŤZP riadne podľa splátkového kalendára všetko splatila a dlh je voči úradu vyrovnaný. Na ďalšom pojednávaní bola pracovníčka Úradu dopytá, z jej odpovedí na kladené otázky vyplynulo, že rozhodnutie o povinnosti peňažný príspevok

vrátiť bolo vydané, pretože ako úrad zistil, meno na výkaze ktorý predložila FO s ŤZP obžalovaná č. 1 sa nezhodoval v našej databáze úradu s menom asistentky, lebo sa vydala, bolo tam úplne iné meno, preto sme začali skúmať, a § 46 ods. 1 zákona o kompenzáciách ukladá, že ak sa na základe nepravdivých údajov, ktoré uviedla FO s ŤZP, tak peňažný príspevok sa odníme a výplata sa zastaví a uloží FO s ŤZP 1T/33/2016 7 povinnosť peňažný príspevok vrátiť. Na základe všetkých týchto šetrení, kde sa rozprávalo aj s FO s ŤZP s obžalovanou č. 1 aj s jej asistentkou, s obžalovanou č. 2, kde tá uviedla, že peniaze nepreberala, výkazy nepodpisovala, sa rozhodnutie vydalo o peňažnom príspevku povinnosť vrátiť. Všetky tieto rozhodnutia, aj rozhodnutie o odňatí príspevku, aj rozhodnutie o povinnosti vrátiť obžalovaná č. 1 prevzala, obidva rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, to znamená, že obžalovaná č.1 do 15 dní sa neodvolala, taktiež bol urobený záznam s FO s ŤZP s obžalovanou č. 1, kde potvrdila, že asistentka obžalovaná č. 2, že jej žiadnu asistenciu nerobila a finančné prostriedky nepreberala, súhlasila s vyčíslením sumy, o povinnosti vrátiť, za obdobie od uzavretia sumy až po kedy sa na to prišlo, a kolega, ktorý mal na starosti pohľadávky na našom úrade spísal s obžalovanou č. 1 uznanie dlhu a splátkový kalendár, v ktorom sa dohodli na splátkach, ten dlh obžalovanej č. 1 bol už splatený, takže dlh voči úradu je vyrovnaný v asi roku 2014, pohľadávky sa majú splatiť do 3 rokov maximálne.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 2. 2023 svedkyňa bola opakovane vypočutá, kde uviedla, že výplata peňažného príspevku na osobnú asistenciu musí byť aj na základe zmluvy a výkazov o odpracovaných hodinách, na začiatku súčasne, potom už, keď sa uzavrie zmluva, stačia už len pravidelne mesačne výkazy, na začiatku musí byť predložená aj zmluva, kde uzatvorí fyzická s ťažkým zmluvu s asistentom, zmluva musí byť pred začatím vyplácania peňažného príspevku a potom len výkazy, nakoľko je uzavretá na neurčito, tak predloží sa raz a potom už len výkazy. V súčasnosti máme podľa nového zákona kontrolovať tieto príspevky, podľa starého zákona, kedy platil vtedy starý zákon tuším že nebola povinnosť kontrolovať, starý zákon už neplatí od roku 2008, došlo k zmene, ja som spis prevzala, takže nebola od začiatku u mňa pani J. G., ja som spis prevzala a pokračovala som v nosení, kedy nosili oni výkazy, ona s matkou, nemám o tom vedomosť, že sme mali striktné dané, že musíme kontrolovať, asistenciu je ťažko skontrolovať, lebo niekto má jednu hodinu denne, ako skontrolujem, že kedy je tam asistent? Je to na ňom, že vtedy, alebo viete, koľko krát aj sme išli v iných prípadoch, nikdy sme asistenta v danú chvíľu, keď som tam ja išla nenašli, lebo je ťažko..niekto má hodinu denne, niekto má tri, niekto má tridsať minút denne, záleží od postihu, pani G. tuším mala možno neviem tri a pol hodiny denne..ťažko sa to skontroluje, takže v niektorých prípadoch...teraz vykonávame tieto kontroly podľa nového, máme striktné dané asistenciu raz ročne..od roku 2008 vydal 447-ka z 2008 platná 1.1.2009, síce sa prelínalo, áno, zasahovalo to do dvoch období, kontroly sme väčšinou vykonávali v prípadoch, kde boli viete nejaké podozrenia že niekto nám napísal, že niečo...len tam už hovorím ťažko sa to dá skontrolovať u tých, čo majú menej hodín, teraz podľa nového asistenciu je 2x ročne tuším, opatrovanie raz, asistenciu dva krát ročne podľa nového, jednoducho ideme k nim domov, fyzicky ideme dve, stále dve, na adresu trvalého pobytu no a stalo sa nám 100 krát sa nám stalo zvoníme..nič..oni viete nemusia Vám otvoriť, nie sú doma, kontrola sa neohlasuje, tak ako aj teraz, keď ideme, teraz nechodím ja, máme na to terénnych pracovníkov, teraz, od roku neviem ktorého, ktoré sú platené za to, že vykonávajú tieto kontroly, nechodím ja osobne ako pracovníčka, ja sedím, vybavujem ľudí, vydávam rozhodnutia a riešim vyplácanie a iné veci.

Svedkyňa potvrdila, že k vyplateniu finančného príspevku by nedošlo len po predložení zmluvy o výkone osobnej asistencie, musel by byť predložený aj výkaz, záleží koľko asistentov má daná fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, niekto má jedno, niekto má aj piatich asistentov, aj to mám, potom zmlúv, výkazov, na začiatku sa dá zmluva a potom už len jeden výkaz samozrejme, jeden výkaz každý mesiac pravidelne, stále do -eho nasledujúceho za predchádzajúci, na začiatku musí byť zmluva a potom pravidelne každý mesiac výkaz, nevyplatím, keď nedonesú výkaz.

Teda podstata je tá, že zmluva o výkone osobnej asistencie platí aj keď je na dobu neurčitú, avšak výkazy musia byť predkladané mesačne podpísané asistentom a fyzickou osobou s ťažkým postihnutím. To je aj zákonnou podmienkou vyplatenia finančných prostriedkov.

Z výpovede znalca A. A. J. (ďalej len znalec) (č. l. 867-) vyplynulo, že urobil znalecký posudok č.XX/XXXX na záveroch, ktorých zotrval. Znalecký posudok vypracoval v prípravnom konaní pre okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, materiály, ktoré mal k dispozícii uviedol na strane 2 až 6 znaleckého posudku s tým, že sporný a porovnávací materiál vyhodnotil a k znaleckému posudku, resp. skúmaniu pristúpil v tej miere a v tom rozsahu ako mu to množstvo, kvalita a miera porovnateľných znakov umožňovala. Záver znaleckého posudku na základe predložených materiálov stanovuje, alebo má pravdepodobnostnú hodnotu, čo vysvetlil jednak v znaleckom posudku, jednak v závere znaleckého posudku. To znamená, na strane číslo 17 znaleckého posudku č. XX/XXXX konštatuje, že sporné podpisy SM1 až SM71 pravdepodobne vyhotovila obžalovaná č. 3 a že jednoznačný záver skúmania

nie je možné stanoviť vzhľadom na rozdielne znenie porovnávaných priezvisk, nedostatočné množstvo porovnávacieho materiálu a s tým súvisiaceho malého množstva vzájomne porovnateľných znakov. Následne bol znalec vypočutý aj k znaleckému posudku č. XX/XXXX na záveroch, ktorých taktiež zotrval, lebo už pri zbežnom nahliadnutí do svojho znaleckého posudku videl, že zhodné znaky označil červenou farbou a laicky povedané je tam červené more, t. z., že sa v znaleckom posudku pri porovnaní spornej písomnosti a predložených porovnávacích písomností stanovil rozhodujúce množstvo takých zhodných znakov, ktoré mu umožnili stanoviť jednoznačný záver znaleckého skúmania uvedený na strane 20 znaleckého posudku č. XX/XXXX v znení, že podpis na zmluve o výkone osobnej asistencie zo dňa 30.05.2006 je pravým podpisom obžalovanej F. G. H..

Svedkyňa A. F. B. L. J. J. na hlavnom pojednávaní dňa 13.9.2018 odoprela vypovedať z dôvodu, aby si neprivodila nebezpečenstvo trestného stíhania.

Už odsúdená F. J. G. v pozícii svedkyne na hlavnom pojednávaní dňa 20.4.2023 vypovedala, že celá facebooková komunikácia s obžalovanou G. H. bola len z jej strany ospravedlnením za to, že opomenula zmeniť priezvisko G. po vydaji na zmluve o výkone osobnej asistencie, priznala, že mailová komunikácia je nešťastne napísaná, ale stalo sa to. Svedkyňa uviedla, že obžalovaná mala dostatočnú informáciu o tom, ako dohoda o výkone osobnej asistencie medzi ňou a svedkyňou bude prebiehať a dobrovoľne vedome podpísala tri originály zmluvy o výkone osobnej asistencie. Podľa nej facebooková komunikácia nevznieva v prospech obžalovanej a vôbec by nemala byť spájaná s jej nevinou, a práve naopak, táto komunikácia ju usvedčuje, že dobrovoľne a vedome podpísala tie tri zmluvy. Svedkyňa sa však nevedela vyjadriť k časti facebookovej komunikácie písanej ňou adresovanú G. H., konkrétne: „keď som vtedy stála pred rozhodnutím písať na Teba asistenciu, nebola som s tým spokojná a bola som z toho od začiatku znepokojená“.

Opakovane na otázky prokurátora uvádzala, že sa k tomu vyjadriť nevie. Taktiež sa svedkyňa nevedela vyjadriť, kde vo facebookovej komunikácii sa nachádza jej ospravedlnenie J. G. za zmenu priezviska. Uviedla, že je to 12-13 rokov späť a nepamätá si.

Súd v rámci hlavných pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

- zápisnica o konfrontácii (č. I. 65-69)
- odpoveď Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (č. I. 299-300) - rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (č. I. 301-302)
- rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. S3 2011/02001-2 (č. I. 303-304)
- zmluva o výkone osobnej asistencie (č. I. 309-311)
- zmluva o výkone osobnej asistencie (č. I. 312-313)
- uznanie dlhu (č. I. 314)
- dohoda o splátkovom kalendári (č. I. 315)
- žiadosť o poskytnutie príspevku (č. I. 321)
- posudok (č. I. 322-323)
- rozhodnutie o priznaní príspevku (č. I. 324-325)
- odpoveď Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, uhradenie dlhu (č. I.583-584)
- správa o povesti (č. I.611-613)
- zápisnica o výpovedi svedka, osobného asistenta (č. I.648-650)
- závery znaleckého posudku č. XX/XXXX z odboru písomoznalctva (č. I. 158-159)
- závery znaleckého posudku č. XX/XXXX z odboru písomoznalctva (č. I. 214)
- zápisnica o výpovedi svedka č. 1 (č. I. 118-121)
- odpis z registra trestov obžalovanej zo dňa 19.4.2023 (č. I. 1442)
- podstatná rozhodná časť facebookovej komunikácie z 2. februára 2011 č. I. 1293 – 1296

- facebooková komunikácia predložená súdu dňa 4.11.2019 č. I. 931 - 935

Súd vykonané dôkazy hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Súd postupujúc v intenciách § 2 ods. 12 Tr. poriadku hodnotil vykonané dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Pre naplnenie skutkovej podstaty žalovaného zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona sa vyžaduje naplnenie tak subjektívnej ako aj objektívnej stránky trestného činu (zločinu).

Keďže sa jedná o úmyselný trestný čin (zločin), vyžaduje sa zavinenie (úmysel) v zmysle § 15 Tr. zákona; buď to priamy úmysel § 15 písm. a/ a minimálne nepriamy úmysel § 15 písm. b/ Tr. zákona, t. z., že obžalovaná v danom prípade musela chcieť porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t. j.

podpísať zmluvu o výkone osobnej asistencie medzi užívateľom osobnej asistencie F. J. G. a osobným asistentom F. G. E. (t. č. H.) s vedomím, že obžalovaná F. G. H. nebude vôbec vykonávať osobnú asistenciu pre F. J. G. a zmluva bude slúžiť iba na vylúčenie príspevku na osobného asistenta osoby ťažko postihutej, resp. by musela vedieť, že takýmto svojim konaním môže také porušenie, alebo ohrozenie spôsobiť a v prípade, že ho spôsobí, by musela byť s tým uzročená, to však vykonaným dokazovaním preukázané nebolo.

Teda absentuje subjektívna stránka, teda vôľová stránka veci vo vzťahu k samotnému zavineniu. K tomuto je potrebné uviesť, že síce na zmluve o výkone osobnej asistencie je podľa písomzalca podpis obžalovanej F. G. H., čo však obžalovaná popiera a to v tom, že by takúto zmluvu podpísala vedome. Od začiatku teda už v prípravnom konaní s takýmto znaleckým posudkom obžalovaná nesúhlasila a namietala ho.

Podľa názoru súdu podstatnou skutočnosťou je však to, čo uvádzala zástupkyňa poškodenej strany svedkyňa A., že na základe predloženej zmluvy o výkone osobnej asistencie by nedošlo k vyplácaniu príspevku na osobného asistenta osoby zdravotne ťažko postihutej, pretože zmluva sama o sebe na vyplácanie tohto príspevku nepostačuje, ku zmluve musia byť dokladané pravidelné mesačné výkazy o výkone osobnej asistencie. Táto svedkyňa uviedla, že zmluva sa predloží len raz a následne sa predkladajú už len výkazy.

Zo strany prokurátora je skutok formulovaný len vo vzťahu k samotnej zmluve, na základe ktorej ako vieme z výpovede poškodenej by príspevok vyplácaný nebol.

Prokurátor v skutku absolútne neuvádza resp. sa nezmieňuje o výkazoch, bez ktorých by samotný príspevok na osobného asistenta osoby ťažko postihutej vyplácaný nebol.

Jednoznačne absentuje aj objektívna stránka trestného činu ako je to vyššie uvedené nehovoriac o tom, že skutok popísaný v obžalobnom návrhu pre ktorý je obžalovaná stíhaná, je popísaný irelevantne vo vzťahu k samotnej realite a keby aj obžalovaná H. konala v zmysle opísaného skutku (čo sa však nestalo), nemohol by byť F. J. G. vyplatený príspevok na osobného asistenta osoby ťažko zdravotne postihutej.

Z facebookovej komunikácie, ktorá bola oboznámená má súd za to, že práve výkazy, ktoré boli predkladané F. J. G., resp. K. G. boli podpisované práve nimi.

V danom prípade nebolo jednoznačne a nepochybne vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaného skutku sa dopustila obžalovaná F. G. H. a navyše spáchanie takéhoto skutku opísaného v obžalobnom návrhu by nevedlo k spáchaniu trestného činu (zločinu formou pomoci), pretože by nevedlo k výsledku a to k vyplácaniu príspevku na osobného asistenta osoby ťažko postihutej, pretože reálne v samotnej zmluve o výkone osobnej asistencie bolo reálne potrebné doložiť aj pravidelné výkazy o výkone takejto asistencie, preto senát Mestského súdu Košice jednoznačne skonštatoval, že nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchala obžalovaná F. G. H. a to pri absencii tak subjektívnej ako aj objektívnej stránky žalovaného trestného činu.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Mestský súd Košice.